

[<< Takaisin sivulle 22](#) < [Edellinen artikkeli](#) [Seuraava artikkeli](#) > [Tulosta sivu](#)

Freud pelastaa Legioonateatterin Brechtin

Teatteri

Poikkeus ja Sääntö

Teksti: Bertolt Brecht

Ohjaus ja sovitus: Timo Seppälä

Sävellykset: Panu Kotila ja Jyri Piekäinen

Ensi-ilta: 5.5.

Brecht meets Freud

Teksti: Työryhmä

Ohjaus: Timo Seppälä

Ensi-ilta: 13.4.

Esitykset: Legioonateatterissa 5.5.

Legioonateatteri tarjoaa katsojalle tänä keväänä kaksi **Timo Seppälän** ohjaamaa esitystä yhden hinnalla.

Hyvä niin, sillä **Bertolt Brechtin** *Poikkeus ja sääntö* jäisi melko vaisuksi kokemukseksi ilman legioonalaisten sille itse kirjoittamaa kommenttinäytelmää *Brecht meets Freud*.

Poikkeus ja sääntö (1930) on Brechtiä brechteimmillään. Kertomus julman kauppiaan ja alistettujen kantajien murhaan päättyvästä matkasta osoittaa katsojalle, että köyhää sorretaan ja porvari pääsee pälkähästä. Hyvyys ei maailmassa kannata.

Tarinan katkaisevat laulu- ja tanssiesitykset sekä suoraan yleisölle osoitetut monologit estävät katsojaa eläytymästä ja vaativat ajattelemaan. Ikävä kyllä katsomossa ei oikein pysty ajattelemaan muuta kuin että seuraa vaivaantuneen ja vaivaannuttavan oloisesti esiintyvää harrastajateatteria.

Seppälä ei tunnu saaneen ryhmää esityksen taakse. Eikä ihme. Eppinen teatteri on parhaimmillaan nerokasta, mutta poliittista paatosta loimuavan Brechtin suora näyttämölle tuominen on 2000-luvulla vaikeaa. Vähän kuin yrittäisi laulaa raikkaasti taistolaislauluja.

Väliajan jälkeen esitettävä komedia *Brecht meets Freud* osoittaa, että legioonalaiset ymmärtävät Brechtin ongelmat ja vahvuudet myös itse. Eppinen teatteri herää henkiin. Näyttelijäryhmä on ilmaisullisesti vahvempi kuin *Poikkeuksessa ja säännössä*, ja myös käsikirjoitus toimii.

Köyhät ovat tässäkin näytelmässä kyykyssä, mutta sen todellisuus ei typisty luokkataisteluun, vaan käsittelyyn pääsee myös psykologia: rakkaus, ahneus, hyväksytyksi tulemisen kaipuu ja (penis)kateus. Ripaus Freudia tekee Brechtille ainakin tällä kertaa hyvää.

Ryhmä uskoo siihen, mitä tekee. Laulut ja tanssit rokkaavat. Dialogi imee kuuntelemaan. Ironia toimii, naurattaa ja kyllä, muutama ajatus jää myös kaivelemaan mieltä.

Kaisa Järvelä

[<< Takaisin sivulle 22](#) [< Edellinen artikkeli](#) [Seuraava artikkeli](#) [> Tulosta sivu](#)